

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 548 28 ΙΟΥΝΙΟΥ—1887. ΔΕΙΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 600

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΛΥΑΗ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ.

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.— Μετάφρασις Α. Β.

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ, ὑπὸ Κ.Χ. Βάμβα.

ΟΝΕΙΡΟ, ποίημα.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν κομφορτῷ τόμῳ ὑπὸ τὸν τίτλον Nouvelles grecques ἐξεδόθησαν ἄρτι παρὰ τῷ ἐκδότῃ Firmin Didot γαλλιστὶ μεταφρασθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Μαρκησίου de Queux de St Hilaire τὰ διηγήματα τοῦ κ. Δ. Βικέλα τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ Ἔστια τὸ πρῶτον δημοσιευθέντα καὶ εἶτα ἐν τομιδίῳ ἐκδοθέντα. Προσετέθη δὲ τούτοις ἐν τῇ γαλλικῇ ἐκδόσει καὶ τὸ πρὸ τινος δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἔστια διήγημα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως *Τὰ δύο Ἀδελφία*. Μεταφύ τῶν Ἑλλήνων λογογράφων ὁ κ. Βικέλας εἰνελλίαν γνωστὴς εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον. Ὁ *Λονκῆς Ἀράς*, τὸ πρῶτον αὐτοῦ διήγημα, μετεφράσθη ἤδη εἰς πλλὰς γλώσσας, τὰ δὲ νέα διηγήματά του ἀκολουθοῦσι τὸν δρόμον τοῦ πρωτοκόου, προσεχῶς ἐκδόθησι καὶ γερμανιστί.

Ἐν τῇ Γεν. Ἐφημερίδι τοῦ Μονάρχου ἐδημοσιεύθη μακρὰ πραγματεία περὶ τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου τοῦ Α' ὡς ποιητοῦ. Ὁ διειρηθολόγος ἀποφαινεται ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἄσματα τοῦ ἐστραμμένου Βάρου ἀπέρρυσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἠθικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις ἐνέπνευσεν τὰς ψυχὰς του κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀπελευθερώσεως ἀγῶνα. «Ἐὰν ἐκινδύνουεν ἡ ἰδία αὐτοῦ πατρίς, δὲν θὰ ἐπεδείκνυε μείζονα, σφοδρότεραν συμπάθειαν.» Ὡς ἄλλοτε ὁ Πρίαμος, ἰστάμενος εἰς τὰς Σκαίᾶς Πύλας, παρηκολούθει μετὰ παλλούσης καρδίας τὴν μάχην Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν, ὁ Λουδοβίκος εἶχε διηγετικῶς ἐστραμμένα τὰ βλήματα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐνθαρρύνων τοὺς Ἑλληνας, ἐπιτροπῶν εἰς τὰς νίκας των, παραμυθῶν αὐτοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς, ἀποτρέπων ἀπὸ διανοίας. Τὰ ποιήματα τοῦ Λουδοβίκου κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἶνε γνωστά εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον. Ἀγνωστον εἰς τοὺς πλείονας εἶνε ὁμοῦ ἴσως τὸ ἐξῆς ποίημά του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, γραφέν ἐν ἔτει 1846, μετὰ τὴν ἀποπομπὴν τῶν Βαυαρίων, καὶ μαρτυροῦν ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ εὐγενοῦς βασιλέως ἡ αἰσθητικὴ ἀγάπη καὶ ἡ ἀπογοητεύσεως. «Ἐὰν εἰς ἡμετέραν πατρίδα, εἰς δημοκρατίαν θὰ κατηρτίζετο, τοῦτο πρὸς ἡμᾶς ἦτο ἀδιόφορον. Ἐγὼ ἐν καὶ μόνῳ ἤθελα, τὴν ἀπελευθερωσὶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὁρμὴ αὐτῆς καρδίας μου ἦτο ἀκαταμάχητος, διάπυρος. Ἀναμνησκόμενος τοῦ παρελθόντος, ὡς πατρίδα τὸ παρὸν. Καὶ ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐδείχθησαν πρὸς τοὺς Γερμανοὺς ἀγνώμονες, δὲν πρέπει τοῦτο νὰ μειώσῃ τὴν ἡμετέραν συμπάθειαν. Ἄς μὴ καταστῶμεν καὶ ἡμεῖς ἔνοχοι ἀπογοητεύσεως! Ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐλάθμεν τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀφείλομεν ὅ,τι ἀπεκτῆσαμεν θεοπέποιον. Αἱ εἰς τοῦ ἧλιου κηλίδες οὐδαμῶς μειοῦσι τὴν λάμπην του.»

— Ὁ γερμανικὸς τύπος μνεῖαν ποιούμενος τοῦ ἐν τῇ Ἔστια δημοσιευθέντος ἄρθρου τοῦ διαπρεποῦς γερμανοῦ συγγραφέως Lindau ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁ Αυτοκράτωρ Γουλιέλμος, κατὰ τὴν γλαφυρὰν μετάφρασιν τῆς Δ. Γ. τοῦ πρῆγικος διαδόχου τοῦ Σάξ Μάνιγγεν Βερνάρδου, ἐξαιρεῖ τὸ νέον τοῦτο εἶγμα τῆς πολυμαθείας τοῦ ἀνδρός.

— Ὁ Ἄγγλος ἀρχαιολόγος κ. Θεόδωρος Βένετ, γνωστὸς ἐκ τῶν μελετῶν αὐτοῦ, ὅς ἐποιήσατο ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς τοῦ Αἰγαίου πελάγους νήσοις, ἀποσταλαῖς ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ βρετανικοῦ μουσείου, ἐπελάθετο ἀνασκαφῶν ἐν τῇ νήσῳ Θάσω, ἐν τῇ θέσει Λιμένι, ἔνθα ἔκειτο ἡ ἀρχαία πόλις. Αὐτόθι ἀνεκάλυψε μασσωλεῖον μεταγενεστέρας ἐποχῆς, ἀλλὰ τέχνης καλῆς, μεγαλοπρεπῆ ἀψίδα, ἀνεγερθεῖσαν ὑπὸ τῆς πόλεως τῶν Θασίων εἰς τιμὴν τοῦ αυτοκράτορος Καρακάλα, ἐνεπιγράφοις στήλας, ἀγάλματα καὶ ἐδώλια θεάτρον ὑπερμεγέθη, φέροντα ἐπιγραφὰς δυσνόητους. Ὁ Ἄγγλος ἀρχαιολόγος διακόψας τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἀπελθὼν εἰς Λονδῶνον, θέλει ἐπανελθεῖ καὶ συνεχίσει ταύτας κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

— Ὁ μουστροφῆς ἀρχιλοῦξ τῆς Αὐστρίας Λουδοβίκος Σαύθου ταξιδεύσας ἐπίτηδες εἰς Παῖσον πρὸ διετίας ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως ἰκανῶς ὀγκώδους ἔργου «περὶ Παῖσων», ἐν ᾧ φυσιολογικῶς, πολιτικῶς καὶ ἱστορικῶς περιγράφει τὴν νήσον ἐκείνην ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. Τὸ ἔργον θὰ εἶνε ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἐντελῶς τετυπωμένον.

— Τῇ 11 Ἰουνίου ἐτελεύτησε μετὰ μακρὰν νόσον ὁ διάσημος Ρώσος ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἀρχαιολόγος Στέφανος, ὅστις πρὸ τεσσαράκοντα ὡς ἐγγιστα ἐτῶν διέτριφεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἑλλάδι, ἀσχοληθεὶς εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας καὶ συλλέξας πλλὰς ἐπιγραφὰς. Ὀγκώδη συγγράμματα δὲν ἐξέδωκεν, αἱ ἀρχαιολογικαὶ ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφικαὶ πραγματεῖαι του εἶνε ἄπειροι.

— Κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐπιτηρητικὴ τῆς ἡγεμονίας τῆς Σάμου διὰ τὸ ἔτος 1886, τὰ ἐν ὅλῃ τῇ ἑλληνικῇ ταύτῃ νήσῳ ὑπάρχοντα σχολεῖα εἰσι 45, ἐν αἷς 85 διδάσκαλοι καὶ διδασκαλίσσαι διδάσκουσι 3655 μαθητεῦντας, ὧν 275 ἄρρενα καὶ 903 θήλια. Ἐκ τῶν σχολείων τούτων 33 εἶνε δημοτικά (δι' αὐτὰ ἐδαπανήθησαν τῷ 1886 125.250 γρ.) 3 ἑλληνικά (δαπάνη 15,000), 4 παρβαναγωγεῖα (δαπ. 76,390), 4 σχολαρχεῖα (δαπ. 69,890) καὶ 1 γυμνάσιον (δαπ. 119,150). Ἐν ὅλῃ δαπανῶνται διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν γρ. 405,680 ἐπὶ ἐνιαυσίῳ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἡγεμονίας γρ. 3,405,457.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἤδη ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1886—1887, πρωτανεύοντος ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς κ. Καραμήτσα, ἐξετάσθησαν ἐν ὅλῃ 173 ὑποψήφιοι διδάκτορες, ἐξ ὧν 5 μὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, 32 ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ, 85 ἐν τῇ Νομικῇ καὶ 51 ἐν τῇ Ἱατρικῇ.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων ἐπὶ ἔλαβον τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς», τριάκοντα καὶ εἰς τὸν βαθμὸν «καλῶς», τριάκοντα τέσσαρες ἐγένοντο προῦται καὶ ὀδύδεκα ἀπερρίφθησαν.

Ἐν τῶν ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων τέσσαρες ἔλαβον βαθμὸν «ἀρίστα», εἴκοσι πέντε τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς», δέκα καὶ ἐννέα τὸν βαθμὸν «καλῶς» καὶ τρεῖς ἀπερρίφθησαν.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων, τρεῖς ἔλαβον τὸν βαθμὸν «καλῶς», εἰς ἀπερρίφθη, καὶ εἰς ἐγένετο τελιοδιδάκτορας.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ ἐξετασθέντων, τέσσαρες μὲν ἔλαβον τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς», δέκα πέντε τὸν βαθμὸν «καλῶς», προῦται ἐγένοντο δέκα, δύο ἀπερρίφθησαν ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ εἰς ἐπὶ δέ μῆνας.

Καθηγηταὶ διορίσθησαν ἐν μῇ Νομικῇ οἱ κ. κ. Ν. Κατάκης, ἐπίτιμος τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου, καὶ Γ. Ἀγγελό-

νων ἐν τῷ ὄλῳ εἰκότων, ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις περὶ αὐτῶν καὶ βιογραφικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ζωγράφων, ἐκδοθήσεται μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὅλης σειρᾶς, καὶ τιμᾶται ἐν Ἀθήναις δρ. 6, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 8, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8.

Ἦτις τὸ ὄλον ἔργον τιμᾶται μετὰ τῆς θήκης καὶ τοῦ παραρτήματος ἐν Ἀθήναις δρ. 38, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 48, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 48.

Ὁ προπληρόνων

μόνον 30 δραχμὰς ἐν Ἀθήναις—35 δραχμὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις—35 φράγκα χρυσᾷ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ λαμβάνει ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ» ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς τῆς «Καλλιτεχνικῆς Πινακοθήκης» γίνεται γνωστὸν οἷ, ἐπειδὴ ἡ ἐκάστοτε ἀποστολὴ ἐνδὸς μόνον φυλλαδίου ἀπαιτεῖται κατ' ἀνάγκη τὴν διπλωσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ μέσον, τοῦτο δὲ παραβλάπτει καὶ φθεῖρει τὸ ἔργον κατὰ τὴν διὰ τοῦ ταχυδρομίου μεταβίβασιν αὐτοῦ, ἐκρίθη καλῶς ἴνα ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῆς «Πινακοθήκης» γίνεται ἀπὸ 4 ἐκάστοτε τεύχη, εὐθὺς ὡς συμπληροῦνται τόσος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, συγκεναζομένων εἰς ἕνα κυλινδροειδῆ, ὅπερ οὕτω καθιστάμενον ὀστερὸν οὐδὲμίαν ἐφίσταται βλάβην κατὰ τὴν διὰ τοῦ ταχυδρομίου μεταβίβασιν. Τὴν πρόνοιαν ταύτην λαμβάνει τὸ Γραφεῖον τῆς «Ἐστίας» χάριν αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῶν συνδρομητῶν. Ἀλλ' ὅσοι τυχόν ἤθελον ἐπιθυμεῖν νὰ λαμβάνωσι τὰ φυλλάδια χωριστὰ ἐν ἑκάστῳ ἡμὶ ἐκδοθῆμενα, δύναται νὰ δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας» ἴνα ἡ διεκπεραίωσις αὐτοῦ συμμορφωθῇ τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ταύτη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἀρρότη. Σμύρνην. Κατὰ τὸν ψηφισθέντα νόμον τὰ Γεωργικὰ Σχολεῖα ἔσονται τρία, ἐξ ὧν ἐν θέλει ἰδρυθῆ ἐν Ἀθήναις, ἄλλο ἐν Τίρυνθι ὅπου ἦν ἡ πρῶν Γεωργικὴ Σχολή, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τὴν Ἀθήναις. Τὰ σχολεῖα ταῦτα σκοπὸν ἔχουσι τὴν μόρφωσιν πρακτικῶν γεωργῶν διὰ πρὸςφόρου διδασκαλίας τῶν τελειότερων μεθόδων τῆς καλλιτεργείας τῆς γῆς καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων, ὡς καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν στοιχειωδεστέρων ἐπιστημονικῶν περὶ γεωργίας γνῶσεων, αἵτινες θὰ μεταδίδωνται τοῖς μαθητευομένοις δι' ὁμιλιῶν εὐλήπτων. Οἱ ἐν ταῖς σχολαῖς ταύταις μαθητευόμενοι ἔσονται τρέφομαι μόνον, ἡ δὲ συντήρησις αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν τροφήν, τὴν κατοικίαν, τὸν ἱματισμὸν καὶ τὰς ἀσχολίας, δὲν θὰ διαφέρῃ κατὰ πολὺ τοῦ βίου τῆς εὐπόρου παρ' ἡμῖν γεωργικῆς τάξεως. Ὡς μαθητευόμενοι θέλουσι γίνεαι δεκτοὶ νέοι ἄγοντες ἡλικίαν 14—18 ἐτῶν, ἰσχυρὰν καὶ ὑγιᾶ ἔχοντες, κατὰ πιστοποίησιν ἱατροῦ, ἔχοντες δὲ ἀπολυτήριον ἑλλ. σχολείου. Πᾶς ἡμεδαπὸς ἢ ἀλλοδαπὸς, ὁ ἔχων τ' ἀνωτέρω προσόντα, δύναται νὰ ἐγγραφῇ ἐν τινὶ τῶν σχολείων ταύτων, πρακαταβάλλων 360 δρ. ἐτησίως. Ἡ διάρκεια τῆς ἐν τῷ σχολεῖῳ διδασκαλίας εἶνε τριετής, μεθ' ἣν οἱ μαθητευόμενοι ὑποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες λαμβάνουσιν ἀπολυτήριον.—κ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. Ἐνεγράψαμεν καὶ τοὺς δύο, τὰ δὲ φυλλάδια αὐτῶν ὡς καὶ τὰ τῶν προηγουμένων ἐγγραφετῶν ἀπεστείλαμεν ὑμῖν ταχυδρομικῶς. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς προθύμους φροντίδας καὶ τὴν φιλικὴν υποστήριξιν.—κ. Α. Ντ. Πενταγίου. Εἰσέτι δὲν ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον. Τὰ βιβλία ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς.—κ. Η. Α. Βουρλάτι. Ἐνεγράψαμεν ἀμφοτέρους εἰς τὴν «Ἐστίαν» καὶ τὴν «Πινακοθήκην», ταχυδρομικῶς δ' ἀπεστείλαμεν καὶ τὸ ζητηθὲν βιβλίον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.—κ. Ν. Ι. Η. Κωνσταντινουπόλιν. Τὰ Ροθμικὰ παίγνια δὲν ἐξεδόθησαν ἔτι. Λίαν προσεχῶς ἐκδίδεται τὸ Δ' τεύχος, ὅτε θέλωμεν ἀποστείλει ὑμῖν τὰ δύο ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου διὰ τὰς συνδρομητριάς.—κ. Ν. Α. Κ. Καὶ κατ' ἔκτασιν καὶ πληθυσμὸν τὸ Βρετανικὸν κράτος εἶνε τὸ μέγιστον τοῦ κόσμου. Ἐμβαδὸν ἔχει 9,126,000 τετραγωνικὰ μίλια, πλη-

θυσμὸν δὲ 305,078,000.—κ. κ. Μ. V. Blancey, Δ. Β. Παρισίους, καὶ Α. Γ. Σ. Ροστόβιον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Ι. Σ. Πενταχώριον. Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ (μετὰ τοῦ ὀδηγοῦ) ἐν Ἑλλάδι εἶνε δραχ. 10. Διὰ τὰς ἄλλας πληροφορίας δύνασθε νὰ ἀποσταθῆτε εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Μιλτ. Βρατσάνον—Φιλαρχαίῳ. Ἡ κλιμακὴ κατεσκευάσθη τοιαύτη χάριν τῆς συμμετριάς τοῦ ὄλου οἰκοδομηματος, πρὸς χρῆσιν δὲ τοῦ λαοῦ κατεσκευάσθη ἄλλη κλιμακὴ μικροτέρα. Ἐν γένει δὲ ὁ καιρὸς τῶν ἀρχαίων εἶνε τι διάφορον τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας. Παρὰ τοῖς χριστιανοῖς ἡ ἐκκλησία εἶνε μὴν κατοικία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' εἶνε ἐπίσημα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα «ἐκκλησία» δηλοῖ, ὁ τόπος τῆς συναθροίσεως τῶν πιστῶν. Ὁ Ἑλληνικὸς ναὸς τούναντιον θεωρεῖται ἀποκλειστικῶς κατοικία τῆς θεότητος, παρισταμένης δι' ἀγάματός τινος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κολοσιαίου. Ὁ λαὸς οὐδέποτε εἰσῆρχετο. Δὲν εἶνε ἄπορον λοιπὸν ἂν αἱ βαθμίαις ἔγουναι ἀναλογίαις ὑπερτέρας ἢ κατ' ἄνθρωπον.—κ. Α. Α. Σ. Βάρναν. Ἐνεγράψαμεν τὸν κ. Γ. Θ. Β. πρὸς δὲν ἀπεστείλαμεν καὶ τὴν σειρὰν τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου φύλλον. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαίτερος.—Ἐπί Δογίῳ. Διότι ευκολώτερον εὕρισκει τις κόλακας παρὰ ἀναγνώστας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

26 Ἰανουαρίου 1887.

Ἀξάνεια τῆς Κυβερνήσεως		Τρέχουσα Τιμὴ	
Τῶν 170,000,000	τῶν 5 1/2%	Δρ. ν.	419.—
" 120,000,000	τῶν 5	" "	420.—
" 60,000,000	τῶν 6	" "	501.—
" 26,000,000	τῶν 6	" "	433.—
" 25,000,000	τῶν 9	" "	253.—
" 25,000,000	τῶν 8	" "	253.—
" 10,000,000	τῶν 6	" "	217.—
" 4,000,000	τῶν 8	" "	253.—
" 6,000,000	τῶν 6	Δρ. παλ.	87.—
Κτηματικὰ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς			
τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.			459.—

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. ν.	4,195.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	" "	113.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίσσεως	" "	66.50
Προνομ. Τράπεζα Ἑκπαιρωθεσσαλ.	" "	189.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυριῶν	" "	104.—
Σιδηρ. Ἀθηνῶν καὶ Παιραιῶς	" "	357.—
Ἐταιρία Φωταερίου	" "	160.—

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀψεως.	29.90	
	3μην.	29.75
ΠΑΡΑΔΙΑΣ—Τραπεζικὸν Ὀψεως.	119.—	
	3μην.	118.—
Νομίσματα		
Εἰκοσάφρακον	23.70	
Λίρα ὀθωμανικὴ	26.90	

Γ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΟΥ

ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΑΧΘΟΦΟΡΟΥ , μυθιστόρημα εἰς τόμους 4.....	Δραχ.	6.—
Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΛΔΕΡΓΗΣ , διήγημα.....	"	1.50
ΝΥΣ ΧΟΡΟΥ , διήγημα.....	"	1.—
ΚΛΕΑΝΘΙΝΗ , διήγημα.....	"	1.—
Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΔΑΝΙΗΛ , διήγημα.....	"	1.—
ΛΕΙΡΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑ ΜΑΙΝΑΣ , ποιήσεις.....	"	1.50
ΔΥΚΟΦΩΣ , ποιήσεις.....	"	1.50
ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΟΙΟΥ , μῆτρος.....	"	1.—

Εὕρισκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «ΕΣΤΙΑΣ».